

MARCEL·LÍ
BORRELL

Estrena

Doncs això

Tal dia com avui, fa 85 anys, LaMAÑANA matinava notícies. La història d'un periòdic ve a ser la crònica social i política d'un temps i d'un país. Memorable, doncs. En aquesta pila d'anys, degà de la premsa lleidatana, aquest diari ha estat la versió rigorosa d'aquell reporter Tribulete *'que en todas partes se mete'*, segons el TBO de l'època que llegíem els xavals de l'estraperlo. Després d'haver-ho anunciat (de fa dies amb la imatge de la boca d'un escenari a la italiana, amb teló vellutat i grana), avui s'estrena una nova versió. Per deformació professional, servidor sempre ha relacionat l'estrena amb un muntatge teatral. Tota estrena comporta un risc: agradar

o disgustar. El vell Aristòtil ho defineix així: conquerir els espectadors intel·lectualment i emotiva. Veurem. A tota estrena antecedeix el previ i preceptiu assaig general. Com que no hi he assistit, no puc opinar. És responsabilitat exclusiva del director d'escena. Parlant del director, llevat del primer, l'Emilio Romero fins al darrer (per ara), he col·laborat amb tots. Més o menys. Això, però, ja ho contaré més endavant en el llibre que estic covant i inventariant. De moment, veurem la prestància nova. Avui, el teló imaginari s'ha aixecat, i s'aixecarà a la Llotja en una *'première'* que es preveu ben glamurosa. Com diem els comedians, ¡molta merda!